

Мордань Є.Ю.,
аспірант кафедри менеджменту,
ДВНЗ «Українська академія банківської справи
Національного банку України»

СУТНІСТЬ, РОЛЬ ТА ЗНАЧЕННЯ БАНКІВСЬКОЇ СИСТЕМИ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ

Постановка проблеми. У ринковій економіці банки, як важливі економічні інститути, виступають найактивнішими позичальниками та кредиторами вільних фінансових ресурсів, здійснюючи їх акумулювання та ефективний розподіл та перерозподіл в різні сфери національного господарства. Тому функціональне призначення банківської системи полягає в фінансово-кредитному обслуговуванні підприємств, організацій та населення, а також забезпеченні стабільності національної грошової одиниці та регулюванні обсягу грошової маси в країні. На сьогоднішній день основне навантаження щодо грошово-кредитного забезпечення соціально-економічних процесів припадає саме на банківський сектор. За таких умов в період активізації світових інтеграційних процесів банківська система набуває нових рис, тому постає необхідність у вивченні теоретичних та практичних питань функціонування та розвитку банківської системи у глобалізованому фінансовому середовищі.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Суттєвий внесок у дослідження теоретичних та практичних основ функціонування банківської системи та розгляду категоріального апарату зробили такі вітчизняні та іноземні науковці, як Г. Асхауер [1], І. В. Болгарін [2], Д. О. Гетманцев [3], А. В. Демківський [5], І. І. Д'яконова [7], О. О. Затварська [8], О. А. Колодій [9], О. А. Костютенко [10], С. Л. Лондар [11], О. І. Лютий [12], В. І. Міщенко [13], А. М. Мороз [14], Ю. І. Онищенко [15], О. В. Прилуцький [16], М. І. Савлук [14], В. С. Стельмах [13], Л. М. Стрельбицька [17], І. П. Юковська [18]. Разом з тим, за наявності значної кількості досліджень з даної проблематики, слід зауважити, що інтенсивний розвиток грошово-кредитних відносин породжує нові актуальні питання діяльності банківських інститутів, зокрема виявлено, що існують певні розбіжності у розумінні дефініції «банківська система» та структуруванні її складових, з'являється необхідність концептуального переосмислення ролі та значення банківської системи в умовах динамічного розвитку світового фінансового ринку.

Постановка завдання. Метою дослідження є узагальнення теоретичних підходів до визначення сутності поняття банківської системи, як складової економічної системи, а також обґрунтування її місця та ролі у забезпеченні розвитку національної економіки в період глобалізації фінансового ринку.

Виклад основного матеріалу дослідження. У сучасних умовах суттєво зростає роль банківської системи, оскільки вона стає важливою, визначальною складовою ринкового та державного регулювання економіки, забезпечуючи стабільність функціонування та ліквідність у системі ринкових відносин.

Визначальним напрямом сучасного розвитку міжнародних економічних відносин є глобалізація світових господарських зв'язків, що спричиняє суттєві зрушення у світовому просторі та породжує істотні зміни в процесах генезису і функціонування національних банківських систем. За таких умов пріоритетним завданням держав, що інтегруються у світовий фінансовий простір, стає формування стійкого фінансово-кредитного сектору, в тому числі банківського, як базового чинника економічного зростання країн.

Здійснивши критичний аналіз наукової літератури вітчизняних та зарубіжних вчених виокремлено три підходи до вивчення економічної сутності поняття «банківська система»: інституційний, функціональний та системний.

З інституційної точки зору банківська система виступає як «сукупність універсальних і спеціалізованих банків та емісійних банків», «сукупність банківських і небанківських фінансових установ, що виконують окремі банківські операції» [1], «сукупність різних видів банків і банківських інститутів в їх взаємозв'язку, що існує в тій чи іншій країні в певний історичний період», «сукупність банків, що виконують відповідні функції» [17], «як динамічну цілеспрямовану сукупність взаємопов'язаних банківських інститутів, що постійно розвиваються» [8], «сукупність взаємопов'язаних фінансово-кредитних установ (банків)» [11].

Навіть звузивши поняття до автоматичного об'єднання структурних елементів банківської системи, розуміємо всю його складність та багатогранність, оскільки з аналізу наведених вище визначень можна зазначити, що серед наукових кіл тривають дискусії з приводу її елементного складу. Деякі теоретики до структурних елементів банківської системи включають не тільки банківські установи, а й небанківські фінансово-кредитні інститути, що виконують певні банківські операції, наприклад кредитні спілки, товариства, ломбарди, фінансові компанії та інші.

Даний підхід до трактування банківської системи використовується у національному законодавстві. Так, відповідно до статті 4 Закону України «Про банки та банківську діяльність» [19],

банківська система України складається з Національного банку України та інших банків, а також філій іноземних банків, що створені і діють на території України відповідно до положення цього закону.

Розгляд даного поняття з інституційної точки зору дещо обмежує уявлення про економічну сутність банківської системи, про цілі, які вона повинна досягти та функції, які покликана виконувати, щоб підкреслити свою особливу роль у забезпеченні ефективного економічного та соціального розвитку держави. Тому постає необхідність трактування даного терміну з точки зору функціонального призначення. Так, Ю. І. Оніщенко запропонувала розуміти банківську систему як сукупність банківських установ, специфіка взаємодії між якими створює самостійну економічну структуру (рівні) з метою забезпечення та регулювання процесів формування і використання фінансових ресурсів, необхідних для потреб розвитку економіки з максимально можливим ступенем раціональності, оптимальності та ефективності [15].

Системний підхід дозволяє трактувати дефініцію «банківська система», як ключову динамічну складову фінансової системи, що історично формується під впливом зовнішніх і внутрішніх процесів, які відбуваються в країні, є цілісною сукупністю усіх банків країни, які взаємодіють між собою, підпорядковуючись установленим нормам і правилам ведення банківської справи, з метою ефективного грошово-кредитного регулювання економіки, а також досягнення економічної та соціальної ефективності діяльності [17]. Подібне визначення наводить О. В. Дзюблук [6].

Цілком можна погодитися з думкою науковців, що сутність банківської системи полягає у забезпеченні впорядкованого механізму грошово-кредитних відносин через жорстку фінансову дисципліну, якій повинні підпорядковуватись всі учасники процесу суспільного відтворення. Важливим завданням є створення досконалого грошово-кредитного механізму, який би працював на розвиток економіки [9].

Використання системного підходу в аналізі банківської системи дає можливість говорити про те, що вона є складовою кредитної системи, оскільки банківська діяльність покликана забезпечити ефективне грошово-кредитне регулювання економіки, кредитно-розрахункового обслуговування господарського обороту, а також стабільної діяльності банківських установ [2]. Функціонування банківської системи підпорядковане цілям економічної та соціальної політики держави, оскільки вона входить в підсистему вищого порядку – економічну систему, що розвивається за ринковими законами. Забезпечуючи економіку необхідною кількістю грошей банки стимулюють розвиток національного господарства в країні. Проте слід розуміти, що не завжди цілі банківської системи збігаються з соціально-економічними пріоритетами країни, тому необхідно проводити політику узгодження банківських та загальнодержавних інтересів.

У роботі Д'якової І. І. «Теоретико-методологічні основи функціонування банківської системи України» зазначено, що банківська система – це елемент більш вищого порядку – економічної, фінансової тощо, який у складі цих систем виконує цілий ряд специфічних функцій, знаходиться у взаємозв'язку з іншими компонентами зазначених систем з визначеним рівнем ієрархічних взаємозалежностей [7].

Підсумовуючи вище зазначене, доцільно побудувати схему взаємодії та взаємозв'язку реального та фінансового сектору економіки, зокрема банківського (рис. 1).

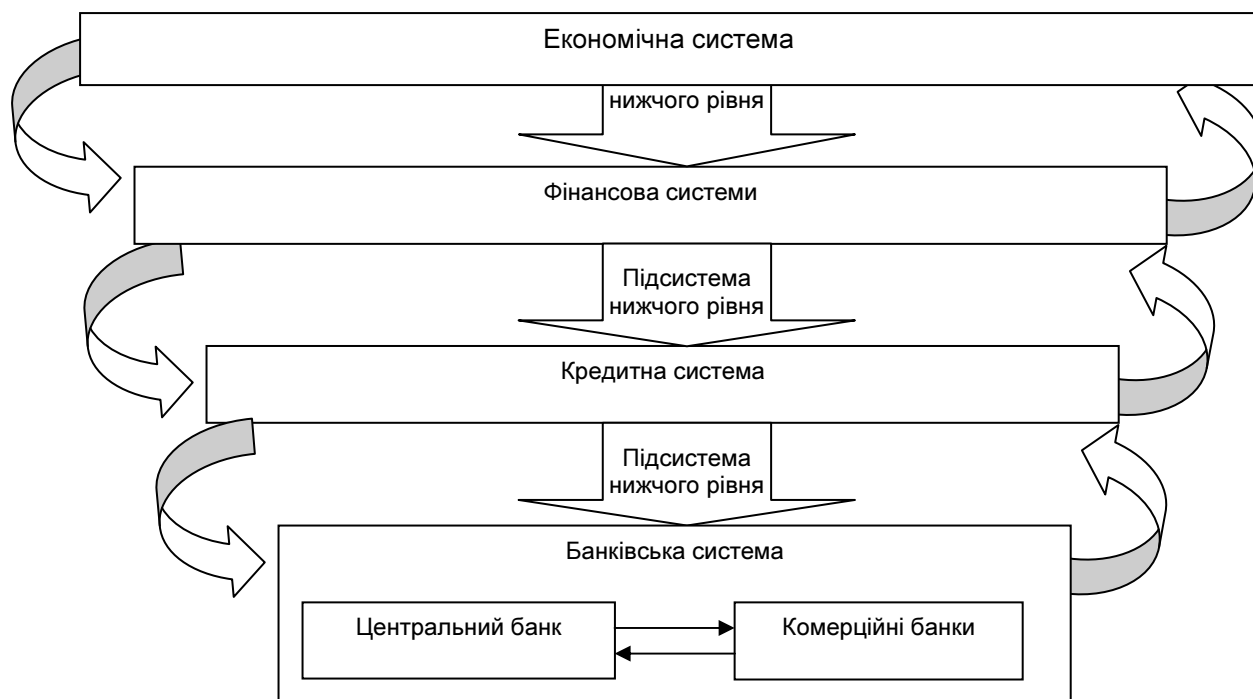

Рис. 1. Взаємозв'язок банківської системи з економічною системою країни

На основі ґрунтовного вивчення теоретичних надбань вітчизняної та світової економічної науки, пропонуємо власне визначення банківської системи як складової кредитної та економічної системи, а по своїй суті як структуровану сукупність функціонуючих в країні банківських установ різних рівнів, які взаємодіють між собою та здійснюють банківську діяльність в рамках встановленого правового поля.

Цілком можна погодитися з думкою Д'яконової І. І., що на сучасному етапі розвитку банківська система набуває як загальносистемних, так і специфічних ознак. До загальносистемних науковець відносить: цілісність, ієрархічність, інтегрованість та цілеспрямованість.

Цілісність виявляється у тому, що зміна структури, зв'язків і поведінки будь-якого економічного суб'єкта діє на всі інші економічні суб'єкти і змінює систему в цілому. Правильним є і зворотне: будь-яка зміна банківської системи викликає перетворення структури, зв'язків і поведінки економічних суб'єктів.

Ієрархічність системи означає, що вона включена підсистемою в систему вищого порядку - кредитну систему, економічну систему, а кожен її компонент також є системою.

Інтегративність банківської системи полягає у тому, що вона має власні характеристики, які відсутні у її складових елементів. Тому перенесення на банківську систему властивостей окремого банку означає заперечення її соціального характеру. Специфічні властивості банківської системи виникають у процесі кооперації її підсистем (банків).

Банківська система належить до категорії активних, цілеспрямованих систем із зворотнім зв'язком. Характеристика банківської системи як активної цілеспрямованої системи обумовлена її стратегічним положенням, цілями і функціями, які вона виконує [7].

До специфічних ознак науковець відносить динамічність, саморегуляцію, активність, керованість, стохастичність, еволюціонування, детермінованість, імовірність та існування зворотного зв'язку із зовнішнім середовищем.

Загалом під системою розуміють сукупність елементів, пов'язаних відношеннями та зв'язками один з одним. Мережа цих зв'язків та відношень формує структуру. При цьому елементи системи (підсистеми) функціонують у часі як єдине ціле: кожен елемент працює задля мети цілої системи [12]. З огляду на це необхідно розглянути засади структурування складових банківської системи.

Нерозвиненість ринкового механізму та жорсткий політичний режим передбачає формування однорівневої банківської системи з горизонтальними зв'язками між банками. Відповідна структура передбачає наявність декількох банків, які стоять на одній ієрархічній сходинці та відсутність центрального банку, або ж навпаки наявність лише одного державного банку, який виконує увесь спектр банківських послуг. Така організаційна побудова притаманна адміністративно-командній економіці або ж країні з перехідною економікою, в якій тільки почато процес формування банківської системи.

Трансформація економічного устрою до соціально-орієнтованих ринкових відносин вплинула на характер формування та функціонування банківської системи та сприяли її дворівневій побудові. Перший рівень - центральний банк, головним завданням якого є здійснення грошової емісії та забезпечення стабільності національної грошової одиниці, а також регулювання та координація діяльності грошово-кредитної системи; другий рівень - це комерційні банки, що здійснюють свою діяльність на комерційних засадах в умовах вільної конкуренції та відповідно до завдань грошово-кредитної політики центрального банку. Така структура передбачає наявність горизонтальних (між центральним банком та комерційними банками) та вертикальних (між комерційними банками) зв'язків.

Орієнтація держави на розвиток ринкових відносин сприяла формуванню дворівневої банківської системи України, з відповідними структурними елементами, що представлені на рис. 2.

Нерозривно з побудовою системи пов'язані притаманні їй функції, які виступають як спосіб її існування. Елементами системи опосередковується зв'язок структури та функції. Тому, на основі аналітичного огляду економічних публікацій вітчизняних науковців [3; 4; 5; 10; 16] із зазначеної проблематики, виявлено, що банківська система покликана виконувати наступні функції: трансформаційну; створення грошей і регулювання грошового обороту (емісійну); забезпечення стабільності банківської діяльності та грошового ринку (стабілізаційну).

Трансформаційна функція проявляється в залученні банками вільних грошових коштів одних суб'єктів економічних відносин та наданні їх іншим суб'єктам, при цьому відбувається узгоджувальний процес шляхом зміни строків та розмірів грошового капіталу, ступеня ризику, клієнтів та регіонів.

Емісійна функція полягає у регулюванні грошової маси в обігу, шляхом оперативного управління пропозицією грошей відповідно до існуючого попиту на них з боку населення. Реалізація даної функції відбувається як на рівні центрального банку, так і на рівні комерційних банків завдяки методам та інструментам грошово-кредитної політики, таких як встановлення норм обов'язкових резервів, процентна політика, рефінансування комерційних банків, операції з цінними паперами на відкритому ринку, підтримання курсу національної валюти, регулювання імпорту та експорту капіталу.

Стабілізаційна функція пов'язана з високим рівнем ризику ведення банківського бізнесу, оскільки банк, як особливий суб'єкт економічних відносин, працює переважно з залученим капіталом на грошовому ринку, тим самим беручи на себе відповідальність перед вкладниками за банківські ризики своїх позичальників. За таких умов, дана функція передбачає необхідність жорсткої регламентації

правил ведення банківського бізнесу закріплених на законодавчому рівні, включаючи розробку дієвого механізму банківського регулювання та нагляду .

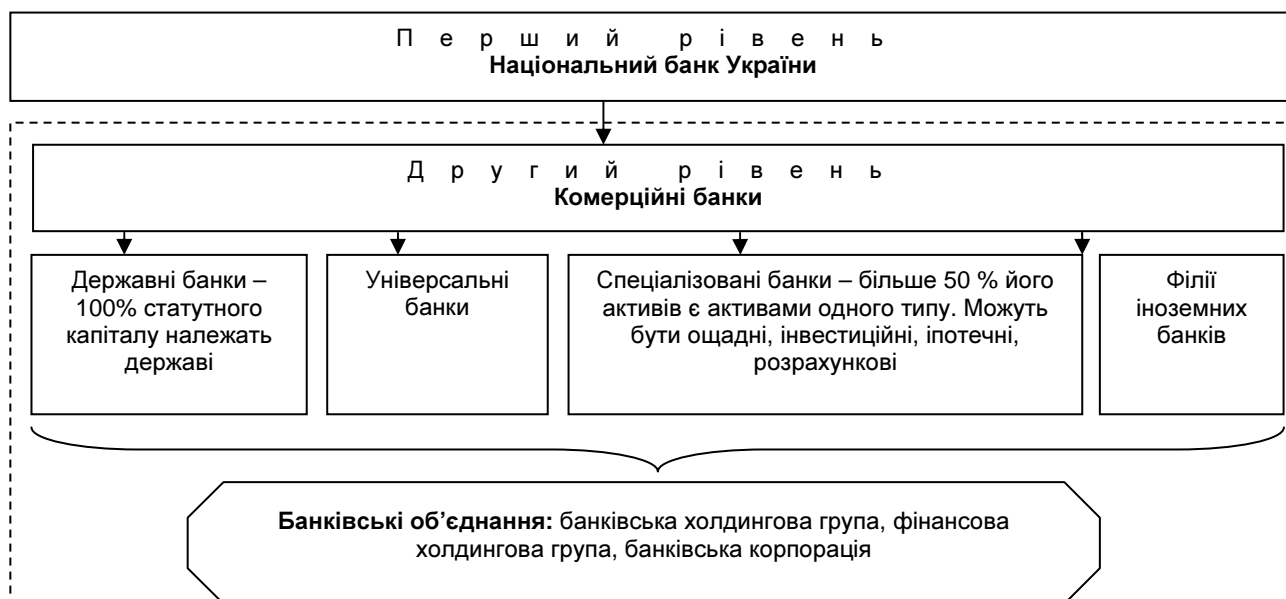

Рис. 2. Структура банківської системи України

Процес глобалізації носить об'єктивний та всеосяжний характер, зумовлюючи зростання взаємозв'язків і взаємозалежності національних економічних систем. Банківська система, як важливий чинник розвитку національної економіки, перша відчуває на собі вплив фінансової глобалізації, перетворюючи її у пріоритетні галузі світових інтеграційних процесів.

Глобалізація банківського бізнесу є надзвичайно складним та суперечливим процесом, оскільки має як позитивний, так і негативний характер прояву. Прискорення економічного розвитку країн відбувається за рахунок залучення прямих іноземних інвестицій, вільному та швидкому розповсюдженню потоків капіталу. Проте такі трансформаційні перетворення у світогосподарських процесах несуть в собі низку загроз, особливо для слаборозвинених економічних систем, які досить чутливі до подій, що відбуваються на світовому ринку, в той час як **високорозвинені** індустріальні **країни** закріплюють свої позиції світових лідерів та нав'язують власні «правила гри». За таких умов національні банківські системи потрапляють у залежність від міжнародного ринку капіталу, що призводить до виникнення системних банківських ризиків та підвищує небезпеку появи і поширення кризових явищ.

Під впливом глобалізації світового фінансового простору банківський сектор набуває інноваційного характеру та нових рис, зокрема впроваджуються нові види послуг, здійснюється значна консолідація банківського капіталу в національному та міжнародному масштабі. Тому, перш за все одним із найважливіших етапів приєднання банківської системи країни до інтегрованого банківського ринку, як свідчить практика розвинутих країн, є приведення у відповідність міжнародним стандартам національного банківського законодавства.

Висновки з проведеного дослідження. За результатами проведених досліджень можна зробити такі висновки:

1. Аналіз понятійного апарату дав можливість виділити та узагальнити такі базові підходи до трактування поняття «банківська система», як інституційний, функціональний та системний.

2. На основі узагальнення наукових здобутків вчених сформовано авторське визначення поняття банківська система, як складової кредитної та економічної системи, а по своїй суті як структурованої сукупності функціонуючих в країні банківських установ різних рівнів, які взаємодіють між собою та здійснюють банківську діяльність в рамках встановленого правового поля.

3. Банківській системі притаманні загальносистемні та специфічні ознаки. Цілісність, ієрархічність, інтегрованість та цілеспрямованість – це загальносистемні, а динамічність, саморегуляція, активність, керованість, стохастичність, еволюціонування, детермінованість, імовірність та існування зворотного зв'язку із зовнішнім середовищем – специфічні.

4. Роль банківської системи найбільш повно проявляється через виконання нею наступних функцій: трансформаційна; створення грошей і регулювання грошового обороту (емісійна); забезпечення стабільності банківської діяльності та грошового ринку (стабілізаційна).

5. Під дією суспільно-економічного устрою в країні, політичного режиму та стану розвитку економічних відносин відбувається формування однорівневої або дворівневої організаційної структури національних банківських систем.

6. Визначено, що жодна країна не в змозі бути відсторонена від подій, що відбуваються на міжнародному економічному просторі. Розвитку сучасних економічних відносин притаманний динамічний процес глобалізації фінансового ринку. При цьому банківська система зазвичай одна із перших інтегрує до світового економічного середовища.

Бібліографічний список

1. Асхауэр Г. Введение в банковское дело : [учеб. пособ.] / Г. Асхауэр. – М. : Научная книга, 1996. - 640 с.
2. Болгарін І. В. Деякі методологічні аспекти побудови та використання моделі механізму монетарної трансмісії в Україні / І. В. Болгарін, Л. Махадева, Г. Штерн // Вісник НБУ. - 2000. - № 11. – С. 4-6.
3. Гетманцев Д. О. Банківське право України : [навч. посібник] / Д. О. Гетманцев, Н. Г. Шукліна. – К. : Центр учбової літератури, 2007. – 344 с.
4. [Гроші та кредит](http://student-books.org.ua/grochi.html) [Електронний ресурс]. - Режим доступу : <http://student-books.org.ua/grochi.html>.
5. Демківський А. В. Гроші та кредит : [навч. посібник] / А. В. Демківський. - К. : Дакор, 2007. - 528 с.
6. Дзюблюк О. В. Проблеми забезпечення ефективного функціонування банківської системи в перехідній економіці / О. В. Дзюблюк // Вісник національного банку України. – 2005. - №3. - С. 30-35.
7. Д'яконова І. І. Теоретико-методологічні основи функціонування банківської системи України : [монографія] / І. І. Д'яконова. – Суми : ВТД «Університетська книга», 2007. – 400 с.
8. Затварська О. О. Банківська система України та основні напрями її розвитку : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. екон. наук : спец. 08.04.01 – фінанси, грошовий обіг і кредит / Затварська Олена Орестівна ; Науково-дослідний фінансовий інститут при Міністерстві фінансів України. – Київ, 2004. – 19 с.
9. Колодій О. А. Державне регулювання банківської системи в умовах трансформації економіки : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. екон. наук : спец. 08.00.08 – гроші, фінанси і кредит / Колодій Олена Анатоліївна ; Національна академія наук України, Інститут регіональних досліджень. – Львів, 2008. – 20 с.
10. Костютенко О. А. Банківське право : [підручник] / О. А. Костютенко. – [3-тє вид.]. – К. : Видавництво А. С. К., 2003. – 928 с.
11. Лондар С. Л. Фінанси : [навч. посіб.] / С. Л. Лондар, О. В. Тимошенко. – Вінниця : Нова Книга, 2009. – 384 с.
12. Лютий О. І. Банківський маркетинг : підручн. [для студ. вищ. навч. закл.] / О. І. Лютий, О. О. Солодка. – К. : Центр учбової літератури, 2010. – 776 с.
13. Міщенко В. І. Роль Національного банку України в забезпеченні стабільності національної грошової одиниці / В. І. Міщенко, В. С. Стельмах. // Проблеми і перспективи розвитку банківської системи України : [зб. наук. праць]. - Суми : ВВП «Мрія – 1» Лтд, 2004. – Т. 9. – С. 130-137.
14. Мороз А. М. Вступ до банківської справи / Савлук М. І., Мороз А. М., Коряк А. М. – К. : «Лібра», 1998. – 344 с.
15. Онищенко Ю. І. Формування структури банківської системи України : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. екон. наук : спец. 08.00.08 - гроші, фінанси і кредит / Онищенко Юлія Ігорівна ; Одеський державний економічний університет. - Одеса, 2010. - 20 с.
16. Прилуцький О. В. Організаційно-правові засади діяльності комерційних банків в Україні : дис. канд. юр. наук : спец. 12.00.07 - адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право / Прилуцький Олександр Васильович ; Національна юридична академія України імені Ярослава Мудрого. – Харків, 2008. – 190 с.
17. Стрельбицька Л. М. Основи безпеки банківської системи України та банківської діяльності / [за ред. М. П. Стрельбицького]. – К. : Кондор, 2004. - 600 с.
18. Юковська І. П. Управління ефективністю банківської системи в умовах глобалізації : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. екон. наук : спец. 08.00.08 - гроші, фінанси і кредит / Юковська Ірина Павлівна ; Університет банківської справи Національного банку України. – Київ, 2010. – 23 с.
19. Про банки і банківську діяльність : Закон України від 07.12.2000 №2121-III ; Національний банк України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.bank.gov.ua/B_zakon/law_BBD.pdf.

Анотація

У статті сформовано сучасні підходи щодо трактування поняття «банківська система» та здійснено аналіз існуючої теоретичної бази з питань функціонування банківської системи та особливостей її розвитку в умовах інтенсивного розгортання глобалізаційних процесів.

Ключові слова: банківська система, кредитна система, економічна система, банк, функції банківської системи, капітал, грошово-кредитна політика, фінансова глобалізація.

Аннотація

В статті сформовані сучасні підходи до трактування поняття «банківська система» та проведено аналіз існуючої теоретичної бази по питаннях функціонування банківської системи та особливостей її розвитку в умовах інтенсивного розгортання глобалізаційних процесів.

Ключевые слова: банковская система, кредитная система, экономическая система, банк, функции банковской системы, капитал, денежно-кредитная политика, финансовая глобализация.

Annotation

There were made modern approaches to the interpretation of the concept of «banking system» and the analysis of the existing theoretical framework for functioning of the banking system and the features of its development in the intensive deployment of globalization in this article.

Key words: banking system, credit system, economic system, the bank, functions of the banking system, capital, monetary policy and financial globalization.

Мордань Є. Ю. Сутність, роль та значення банківської системи на сучасному етапі / Є. Ю. Мордань // Всеукраїнський науково-виробничий журнал «Сталий розвиток економіки» / Університет економіки і підприємництва. – Хмельницький, 2012. – Вип. 4(14). – С. 339-344.

УДК 336.767

Куц О.О.,
аспірантка Київського національного економічного
університету імені Вадима Гетьмана

ФОРМУВАННЯ ТА ВИБІР СТРАТЕГІЇ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ БАНКУ НА РИНКУ ЦІННИХ ПАПЕРІВ

Постановка проблеми. В сучасних умовах функціонування комерційного банку на ринку цінних паперів одним з пріоритетних завдань є забезпечення його динамічного та стабільного розвитку. На стабільну діяльність та виконання функцій комерційного банку постійно впливають загальноекономічні та соціально-політичні чинники. У зв'язку з цим управління комерційним банком не може зводитися до просто реагування на зміни, які відбуваються у його зовнішньому та внутрішньому оточенні, що зумовлює необхідність вдосконалення процесів формування, вибору та реалізації стратегії діяльності комерційного банку на ринку цінних паперів для забезпечення його успішного та довгострокового функціонування в умовах посилення конкуренції. Отже, в аспекті сучасного фінансового менеджменту банку особлива роль відводиться стратегічному управлінню інвестиційною діяльністю банків на ринку цінних паперів, що обумовлено специфікою інвестиційної діяльності банків, тенденціями зовнішнього середовища, особливостями розвитку ринку цінних паперів в Україні.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Вітчизняними та зарубіжними вченими доведено, що найбільш ефективним та дієвим засобом управління організацією є використання стратегічної моделі. Значний вклад у розвиток стратегічного управління банківською діяльністю зробили Волик Н.Г., Ісаєв Ю.О., Карбівничий І.В., Примостка Л. О., Сало І. В. Штейн О.І. та ін. [2, 4, 5, 6, 7, 9]. Дослідження у сфері стратегічного управління інвестиційною діяльністю банків на ринку цінних паперів проводили Бікулов Г.Р. Єдронова, В.Н., Широкова О.В., Якунин С.В. [1, 3, 8, 10]. В цілому на даний момент недостатньо досліджені питання формування стратегій інвестиційної діяльності банків на ринку цінних паперів, що обумовлює необхідність наукового пошуку у цьому напрямі.

Постановка завдання. Розробити теоретичні та практичні рекомендації щодо формування та вибору стратегії інвестиційної діяльності банку на ринку цінних паперів відповідно до стану ринку цінних паперів в Україні, завдань інвестиційної діяльності банку, інтегральної оцінки якості емітентів.

Виклад основного матеріалу дослідження. Важливим взаємопов'язаним елементом інвестиційної політики банку на ринку цінних паперів є інвестиційна стратегія. Під нею слід розуміти систему довгострокових цілей інвестиційної діяльності, загальних завдань та певну інвестиційну ідеологію, яка визначає ефективні засоби та інструменти досягнення поставлених цілей. Стратегія комерційного банку на ринку цінних паперів являє собою сформовану згідно зі стратегічними орієнтирами діяльності банку сукупність послідовних етапів, які спрямовані на його ефективну роботу на ринку через координацію та ефективне використання ресурсів. Алгоритм формування стратегії комерційного банку на ринку цінних паперів представлено на рис. 1.